

KIV/TSI - Seminář C++

04. Lambda funkce, výjimky, std algoritmy, random

Martin Úbl

KIV ZČU

2020/2021

- statické metody

```
class Rectangle
{
    public:
        static double Calc_Surface(double a,
                                   double b);
};
...
double s = Rectangle::Calc_Surface(2.0, 3.0);
```

- statické atributy
 - definovány ve třídě
 - deklarovány v implementaci

```
class Rectangle
{
    public:
        static size_t Instance_Counter;
};
...
size_t Rectangle::Instance_Counter = 0;
```

- dopředná deklarace
 - víme, že je třída někde definována
 - nemůžeme předřadit (includovat) její definici
 - např. kvůli kruhové závislosti

```
class Map;
```

```
class GameObject {  
    protected:  
        std::shared_ptr<Map> mMap;  
};
```

```
class Map {  
    protected:  
        std::vector<std::unique_ptr<GameObject>  
                    mObjects;  
}
```

- `#include <functional>`
- anonymní (lambda) funkce
- jako klasická funkce má:
 - parametry
 - návratovou hodnotu
 - automaticky nebo explicitně
 - explicitně syntaxe `s -> type`
- navíc *capture* blok („zachytávací“)
 - co z aktuální scope se bude předávat a jak
 - zachycení hodnotou (`const!`)
 - zachycení referencí
- fakticky typ `std::function`
- volá se jako každá jiná funkce

- prázdná

```
auto empty_fnc = []() {};
```

- s návratovou hodnotou typu int (explicitně)

```
auto meaning_fnc = []() -> int {  
    return 42;  
};
```

- s návratovou hodnotou typu int (explicitně II.)

```
std::function<int()> meaning_fnc = []() {  
    return 42;  
};
```

- automatická dedukce návratové hodnoty

```
auto meaning_fnc = []() {  
    return 42;  
};
```

- se zachycením celé scope hodnotou

```
auto meaning_fnc = [=]() {  
    return outer_var * another_var;  
};
```

- se zachycením celé scope referencí

```
auto meaning_fnc = [&]() {  
    outer_var = 15;  
};
```

- se zachycením konkrétních proměnných hodnotou

```
auto mod_fnc = [outer_var, another_var]() {  
    return outer_var * another_var;  
};
```

- se zachycením konkrétních proměnných referencí

```
auto mod_fnc = [&outer_var]() {  
    outer_var = 15;  
};
```

- kombinace

```
auto mod_fnc = [&outer_var, another_var]() {  
    outer_var = another_var + 1;  
};
```


- capture, parametry, volání

```
auto mod_fnc = [&a, b](int c) {  
    a = b * c;  
};
```

```
mod_fnc(1);  
mod_fnc(2);  
mod_fnc(a);
```

- anonymní (lambda) funkce
- interně se vytvoří třída s přetíženým operátorem funkčního volání ()
- tedy vlastně funktor
- zachycené hodnoty jsou atributy funktoru
- parametry funkce jsou parametry implementace operátoru()

Lambda funkce

```
auto mod_fnc = [&a, b](int c) {  
    a = b * c;  
};
```

```
class mod_fnc {  
public:  
    mod_fnc(int &_a, int _b) : a(_a), b(_b) {  
    }  
    void operator()(int c) {  
        a = b * c;  
    }  
private:  
    int &a;  
    const int b;  
};
```

Lambda funkce

- mutable lambda
- dovoluje modifikovat proměnnou zachycenou hodnotou
- typicky v kombinaci s nějakou dočasnou lokální deklarací

```
auto get_count = [n = 1]() mutable {  
    return n++;  
};
```

```
std::cout << get_count() << std::endl; // 1  
std::cout << get_count() << std::endl; // 2  
std::cout << get_count() << std::endl; // 3
```

- pozn.: proměnná `n` není vně nikde deklarována, její typ je dedukován na `int`

- binding - svázání
- sváže funkci s argumenty
- lze použít tzv. placeholdery pro argumenty, které nechceme svázat
 - `std::placeholders`
 - např. `std::placeholders::_1, _2, ..., _20`
 - číslo nekoresponduje s argumentem, ale s pořadím použitého placeholderu

```
auto powf2 = std::bind(std::powf,  
                      std::placeholders::_1, 2.0f);
```

```
powf2(5.0f); // 25
```

- výjimky
- mechanismus pro ošetření výjimečných (chybových) událostí
- try, catch, throw
- ale chybí finally
 - spoléhá se na správné použití statické alokace, RAII, ...
- můžeme vyhodit cokoliv
 - `throw 20;`
- lepší je však použít potomky `std::exception` z STL
 - `#include <stdexcept>`
 - `throw std::runtime_error("Chyba!");`
- lze vyhodit již existující instanci čehokoliv

```
std::runtime_error ex{"Chyba"};  
throw ex;
```

- `std::exception` obsahuje metodu `what` vracející popis chyby
- odchyťovat lze hodnotou i referencí
- lze odchyťovat více druhů výjimek, vyhodnocení shora

```
try {  
    ...  
}  
catch (std::runtime_error rex) {  
    std::cout << rex.what() << std::endl;  
}  
catch (std::exception ex) {  
    std::cout << ex.what() << std::endl;  
}
```

- pokud nemáme v úmyslu výjimku nijak ošetřovat na základě jejího druhu, lze použít tři tečky

```
try {  
    ...  
}  
catch (...) {  
    // an exception? naah...  
}
```

- pozn. lze i jako fallback v posledním catch bloku

- rethrow
- „znovu vyhodí“ výjimku do nadřazených scope (do vnějších catch bloků)

```
...
catch (MyException ex) {
    // i got this
}
catch (std::bad_alloc ex) {
    // i don't know how to handle this
    throw;
}
catch (...) {
}
```

- klíčové slovo `noexcept`
 - funkce nebude házet výjimku
- funkce
 - *potentially throwing*
 - bez `noexcept`
 - `noexcept(false)`
 - *non-throwing*
 - `noexcept`
- co když *non-throwing* funkce vyhodí výjimku?
 - pokud byla výjimka vyhozena v rámci vnitřního try-catch bloku, ošetřit tam
 - pokud by měla být propagována z funkce ven, zastavení a volání `std::terminate`
- hodí se např. pro konstruktory - optimalizace

```
class Circle {  
    public:  
        Circle() noexcept {  
        }  
  
        Circle(const Circle& other) noexcept {  
        }  
  
        Circle(Circle&& other) noexcept {  
        }  
};
```

- historicky se u výjimek diskutoval dopad na výkon
- nyní kompilátory zvládají optimalizovat
- tzv. *Zero-Cost* model
 - bez přidané režie, když výjimka nenastane
 - s velkou režii, pokud výjimka nastane
 - RTTI, cache miss, ...
- v zásadě rychlejší než spousty `if` bloků
- snaha používat mechanismus výjimek minimálně
- rozhodně ne k běžnému řízení toku instrukcí

- pozn.: výjimky mezi vlákny
- `std::exception_ptr`
- `std::current_exception()`
- `std::rethrow_exception(ex)`

- `#include <algorithm>`
- sada standardních algoritmů pro obvyklé operace
- generování vektorů, zamíchání, permutace, řazení
- halda, hledání prvků, hledání minima a maxima
- podmíněná kopie a mazání, swap
- a spousty dalších...
- <https://en.cppreference.com/w/cpp/algorithm>
- ukážeme si hlavně princip práce s nimi
 - parametry
 - konvence

- `std::fill`
- vyplní kontejner zadaným prvkem

```
std::array<int, 10> arr;  
std::vector<int> vec;  
vec.resize(10);  
  
// vyplnit nulami  
std::fill(arr.begin(), arr.end(), 0);  
std::fill(vec.begin(), vec.end(), 0);
```

- `std::generate`
- vygeneruje prvky kontejneru podle „návodu“

```
std::vector<int> a;  
a.resize(10);
```

```
std::generate(a.begin(), a.end(),  
             [n = 0]() mutable { return n++; });
```

- tohle lze lépe přímo pomocí `std::iota`

```
std::iota(a.begin(), a.end(), 0);
```


- `std::copy`
- zkopíruje kontejner
- typicky v kombinaci s tzv. *inserterem*
 - `std::inserter`
 - `std::back_inserter`
 - `std::front_inserter`

```
std::vector<int> a{ 1,2,3 };  
std::vector<int> b{ 7,8,9 };
```

```
std::copy(b.begin(),  
          b.end(),  
          std::back_inserter(a));
```

```
// a = { 1,2,3,7,8,9 }
```

```
std::vector<int> a{ 1,2,3 };  
std::vector<int> b{ 7,8,9 };  
  
std::copy(b.begin(),  
          b.end(),  
          std::inserter(a, a.begin()));  
  
// a = { 7,8,9,1,2,3 }
```

- `std::copy_if`
- podmíněná kopie

```
std::vector<int> a{ 1,2,3 };  
std::vector<int> b{ 7,8,9 };
```

```
auto pred = [](const int& n) { return n != 7; };
```

```
std::copy_if(b.begin(),  
            b.end(),  
            std::back_inserter(a),  
            pred);
```

```
// a = { 1,2,3,8,9 }
```

STD algoritmy

- `std::remove_if`
- podmíněné mazání
- vrací iterátor
- nutná kombinace s příslušnou mazací funkcí kontejneru

```
std::vector<int> a{ 1,2,3,4,5 };
```

```
auto pred = [](const int& g) {  
    return g % 2 == 0;  
};
```

```
a.erase(std::remove_if(a.begin(), a.end(), pred)  
        , a.end());
```

```
// a = { 1,3,5 }
```

- halda
- není samostatný datový typ (je to ADT)
 - tvoří se nad existujícím kontejnerem (vector)
- `std::make_heap`
- `std::pop_heap`, `std::push_heap`
 - pouze přesouvají vrchní prvek haldy na konec (pop)
 - resp. zatřizují prvek do haldy (push)
- vložení prvku: `push_back` + `std::push_heap`
- výběr prvku: `std::pop_heap` + `back` (+ `std::pop_back`)

- další algoritmy
 - <https://en.cppreference.com/w/cpp/algorithm>
- principy jsou pak už podobné

- `#include <random>`
- generování náhodných čísel
- funkce `srand()` a `rand()` z C generují pouze rovnoměrné rozložení (LCG, MersenneTwister, ...)
- STL v C++ zvládá navíc:
 - přístup ke zdroji skutečné náhody (TRNG)
 - jiné generátory pseudonáhody (PRNG)
 - další rozdělení:
 - normální
 - exponenciální
 - a další...
 - integraci do STD algoritmů

- základní složky
- zdroj skutečné náhody (TRNG, pokud je dostupný)
 - `std::random_device`
 - generování může být pomalé (entropie, ..)
- zdroj pseudonáhodné posloupnosti (PRNG)
 - např. `std::mt19937`
 - nebo lze použít `std::default_random_engine`
- generátor rozdělení
 - např. `std::uniform_int_distribution`
- typicky:
 - TRNG se použije pro inicializaci PRNG
 - pro generování se použije PRNG + rozdělení

- TRNG, PRNG a rozdělení jsou funktory

```
// TRNG
std::random_device r;

// PRNG
std::default_random_engine e1(r());

// distribution
std::uniform_int_distribution<int> unif(1, 6);

// generate numbers
int num = unif(e1);
```